

Es diu així perquè té el ritme horari: matí, mig matí, primera hora de la tarda, darrera hora de la tarda, capvespre i abans d'anar a dormir. L'ofici de lectura es resa durant el dia, ni que en general a la vida monàstica es fa a primera hora. Molta gent només resa la del matí (Laudes) i la del capvespre (Vespres)

És una forma de consagrar a la lloança de Déu tot el dia. Respon a aquella invitació bíblica de pregar a tothora. Pregària continuada, que vagi ajudant a un clima interior vers el nostre Déu que sempre és present a la nostra vida.

Pregària de l'**Església** i pregària universal. És la pregària oficial de l'Església. En ella resem i cantem en nom de l'Església, com una part de l'Església. Sempre que sigui possible és bo que sigui comunitària.

També és **universal**. Expressa una lloança continuada i sense interrupció, feta des de molts llocs diferents del món. L'Església militant prega, canta, lloa, al seu Déu Únic: Pare, Fill i Esperit Sant.

Aquesta dimensió d'Església cal que la tinguem present, així com la universal. No és una pregària subjectiva, ni que siguem nosaltres els que ara la fem, és una pregària de les comunitats.

La base fonamental de la pregària de les hores és bíblica. Preguem els salms, escoltem fragments de les Escriptures, himnes del Nou i Antic Testament, i a l'ofici de lectura sempre hi ha una lectura bíblica i un comentari espiritual generalment dels Pares.

Consells pràctics:

1.- En començar

Prendre consciència del sentit d'Església orant, de la consagració del nostre temps i de la dimensió universal.

2.- Salm:

a.- L'antífona inicial molts cops ja ens dóna la clau del salm, el seu sentit.

b.- Hi ha salms que responen al moments en què vivim. Cal dir-los des de la nostra persona, com pregària real.

c.- Altres cops no passa això. Àdhuc es fa difícil de comprendre. Però en ser pregària de l'Església podem unir-nos i pregar per tots aquells que es troben en situacions de semblants a la que diu el salm.

d.- En meditar els salms per tal de que quan els recitem a la litúrgia de les hores sapiguem interiorment llur significat i la gràcia que els acompanya.

3.- Lectures i pregàries.

Escollides. També caldria meditar-les a part. Les pregàries es diuen en nom de l'Església, i cal afegir-hi intencions personals o comunitàries. Tenir present la varietat dels temps litúrgics i de les festes i solemnitats.

4.- Cada dia hi ha més comunitats i parròquies que resen sobretot Laudès i Vespres. Cal fomentar-ho en el possible.